

Nr 191.

Af herr **Lindley**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående utarbetande af årliga berättelser öfver inträffade sjöolyckor
m. m.

Handels- och Sjöfartskommittén afgaf år 1900 ett betänkande, hvori hemställan gjordes till Kungl. Maj:t att inom kommerskollegium tillsätta en i sjötekniska frågor sakkunnig person med uppdrag att i enlighet med sjölagens bestämmelser granska och yttra sig om till kollegium inkommande sjöförklaringar. Den 28 april 1904 inlämnades en liknande framställning till Kungl. Maj:t från Sveriges allmänna sjöfartsförening. Denna senare framställning är dock afvikande i så måtto att Sveriges allmänna sjöfartsförening yrkade, att det sjötekniska bitrådet måtte få i uppdrag att, vid sidan af granskning utaf sjöförklaringar, äfven hafva till åliggande att upprätta statistik angående inträffade sjöolyckor, hvarigenom det skulle gifvas större möjligheter att konstatera befintliga brister i gällande bestämmelser angående fartygs sjöduglighet, utrustning och bemanning m. m. som äfven de åtgärder, som böra vidtagas för bristernas afhjälpande.

Samma dag, som denna senare framställning gjordes, hade emellertid kommerskollegium aflåtit en skrifvelse till Kungl. Maj:t med hemställan om ett anslag å 2,000 kronor för tillsättandet af ett sjötekniskt biträde i enlighet med Handels- och Sjöfartskommitténs yrkande. Sveriges allmänna

Bih. till Riksd. Prot. 1911. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 78 Häft. (Nr 191—192). 1

sjöfartsförenings inläga remitterades äfvenledes till kommerskollegium för afgifvande af utlåtande. Kommerskollegium afstyrkte dock denna framställning, emedan: »det synes icke kunna med någon större grad af sannolikhet förutsättas att till den föreslagna biträdesbefattningen erhålla en person, som besitter såväl sjöteknisk sakkunskap som ock förutsättningar för att kunna i rent statistiskt hänseende bearbeta det material, sjöförklaringsprotokollen innehålla, hvadan det icke lärer böra ifrågakomma att stadga skyldighet för biträdet att på grundval af sagda protokoll utarbета och afgifva någon statistisk berättelse i egentlig mening. Å andra sidan synes kollegium det af sjöfartsföreningen framhållna syftet med dess förevarande hemställan väl förtjänt af att tillgodoses och främjas. Kollegium erinrar i detta sammanhang därom, att kollegium i sitt ofvan åberopade utlåtande i ämnet uttalat som sin åsikt, att det ifrågasatta sjötekniska biträdet borde hafva till åliggande, bland annat, att verkställa granskning af till kollegium inkommande sjöförklaringar samt öfver hvarje sådan sjöförklaring till kollegium afgifva yttrande, dels huruvida anställandet af ny undersökning rörande timad sjöolycka borde påkallas och i hvilka hänseenden komplettering erfordrades, dels ock huruvida fog kunde finnas för anställande af åtal mot vederbörande om ansvar enligt 292 § sjölagen. Sådant yttrande lärer — säger kommerskollegium — gifvetvis komma att därjämte innehålla, förutom redogörelse för beskaffenheten af timad sjöolycka, uttalande om den påtagliga eller sannolika orsaken till olyckan, för så vidt och i den mån sagda orsak kan bedömas med ledning af innehållet af sjöförklaringen. Vid dylikt förhållande torde en sammanfattning af de under loppet af viss tidrymd sålunda afgifna yttranden böra blifva väl ägnad att, förutom att lämna en öfersikt af och tjäna som en berättelse om bitrådets verksamhet, fylla ofvanberörda af föreningen angifna syfte, och anser kollegium det kunna och lämpligen böra åläggas biträdet att utarbета en sådan sammanfattning hvilken sedermera med fördel torde kunna i statistiskt hänseende bearbetas af kollegii afdelning för näringsstatistik och tjäna till underlag för en allmän statistik om inträffade sjöolyckor. Det synes kollegium dock icke lämpligt att på förhand fastställa detaljerade bestämmelser i afseende å beskaffenheten af sagda sammanfattning, utan torde det eventuellt böra ankomma på kollegium att i den instruktion, som, för så vidt öfver hufvud den föreslagna anordningen kommer till stånd, kan komma att af kollegium för ett blifvande biträde utfärdas, meddela de närmare föreskrifter i här förevarande hänseende, som må befinnas af omständigheterna påkallade.»

Fyra år ha nu förflutit, sedan denna befattning tillsattes, och borde man på grund häraf ha möjlighet till bedömande af denna del af kommerskollegii verksamhet.

Något spår af den utlofvade statistiken har ännu icke varit synlig. Icke heller synes kommerskollegium hafva träffat några anstalter för offentliggörandet af det sjötekniska bitrådets årsberättelser i något af kommerskollegii publikationer, utan öfverlämnat publiceringen af årsberättelsen till Sveriges allmänna sjöfartsförening, hvilken intagit densamma i sin tidskrift. Dessa där publicerade berättelser innehålla emellertid endast redogörelse öfver olyckornas omfång samt meddelande om, hvarest sjöförklaringen har afgifvits, men däremot saknas all utredning om den påtagliga eller sannolika orsaken till olyckan. Ej heller lämnas i berättelsen några meddelanden om de åtgärder, som kommerskollegium ansett sig nödsakadt att vidtaga för beifrandet af begångna förseelser.

Till följd af dessa brister är icke möjligt att kunna bedöma denna del af kommerskollegii verksamhet, hvilken icke heller i det offentliga varit vidare synlig, dels till följd af att denna institution icke direkt har till uppgift att anhängiggöra åtal och dels kanske till följd af svårigheten att med stöd af nuvarande bristfälliga sjölagsbestämmelser kunna beifra och straffa begångna förseelser.

Med undantag för antalet sjöolyckor å svenska fartyg, för hvilka sjöförklaring blifvit gjord eller på annat sätt kommit till kommerskollegii kännedom, har denna berättelse intet vidare statistiskt värde. Denna statistiska uppgift borde dock uppmärksammas på ett mera tillfredsställande sätt. För närvarande torde det vara omöjligt för kommerskollegium att — utan vidtagande af särskild undersökning — kunna angifva det exakta antal människolif, som hvarje år går förloradt å svenska fartyg. Snara åtgärder böra därför vidtagas för att bringa denna del af den svenska statistiken åtminstone i jämnhöjd med grannländernas.

Med stöd af hvad jag här anfört får jag hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville uppdraga åt kommerskollegium att årligen utarbета och i någon af sina publikationer offentliggöra *såväl* en berättelse om inträffade sjöolyckors art, omfattning och orsaker, äfvensom hvilka åtgärder i anledning däraf från myndigheternas sida blifvit vidtagna;

som äfven en såvidt möjligt korrekt statistik öfver fartygsolyckor och å fartyg förlorade människolif m. m.

Stockholm den 23 jan. 1911.

Charles Lindley.

Nr 192.

Af herr **Månsson**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t angående särskild stämpling å importerade ägg.*

Ar 1909 frambars i Riksdagens båda kamrar motioner om ursprungsbeteckning på hit till landet införda utländska ägg.

Den i dessa motioner gjorda hemställan utmynnade i en skrifvelse till Kungl. Maj:t om utredning och vidtagande af däraf föranledda åtgärder.

Vid den förberedande behandlingen inom respektive kamrars tillfälliga utskott blefvo motionerna tillstyrkta, och vid behandlingen inom kamrarna biföll Första kammaren hvad dess utskott hemställt, då däremot Andra kammaren afslog sitt utskotts tillstyrkande hemställan, dock endast med 12 rösters majoritet.

Som fjäderfäafveln alltfortfarande går stadigt framåt och hvaraf inkomsten för de mindre bemedlade på landsbygden är att räkna med, torde från den sidan sedt något behöfva åtgöras i saken, på samma gång en sådan åtgärd som denna skulle kunna tillförsäkra konsumenten en god vara.

Helt säkert skall vårt land kunna producera hvad vi behöfva och ändock hafva öfver för en betydande export. Importen torde ej heller vara behöflig från den synpunkten sedt, att under den kallare årstiden tillgången på inhemska färska ägg skulle vara alltför liten, ty genom